

forhold af betydning, herunder fejl eller forsømmelser. Kopi af kapitlet vedlægges som bilag 1.

5. I kapitel 16 *afsnit 1*. Hovedproblemstillingen, er det fremhævet, hvilke forudsætninger der er lagt til grund ved vurderingen af fejl og forsømmelser.

Det fastslås heri:

- at der ikke i arbejdsløshedsloven er hjemmel til at yde forskud til endnu ikke afholdte udgifter,
- at der ikke i finansloven er bevillingsmæssig hjemmel dels for forskudsordningen, dels for vilkårene herfor, og
- at forskudsordningen trods manglende materiel lovhjemmel og bevillingsmæssig hjemmel skal administreres således, at der vises staten skyldige økonomiske hensyn.

6. Det anføres i *afsnit 2*, der omhandler perioden fra 1970 til 1976, at arbejdsdirektoratet begår en grundlæggende fejl i forhold til arbejdsløshedsloven ved at påbegynde udbetaling af forskud i 1970 uden at forelægge sagen for arbejdsministeriet.

7. Den manglende fastsættelse af vilkår for forskudsordningen medførte, at arbejdsløshedskasserne eller andre oppebar den fulde rente af forskud i perioden indtil 1. april 1976.

8. Endvidere har det været en fejl, at arbejdsministeriet, som havde ansvaret for arbejdsløshedsloven, og som kendte forskudsordningen forud for arbejdsdirektørens nedsettelse af arbejdsgruppen af 1975-76, ikke tog spørgsmålet om ændring eller lovliggørelse af ordningen op over for direktoratet.

9. Niels Larsen omtaler i *afsnit 3* arbejdsgruppen af 1975-76. Han finder ikke grundlag for at kritisere dens arbejde, men fastslår, at arbejdsministeriet med sin viden om forskudsordningen og problemerne i tilknytning hertil burde have været repræsenteret i gruppen.

10. I *afsnit 4* henvises til, at arbejdsministeriet tilsluttede sig rigsrevisionens indstilling i arbejdsgruppen og arbejdsdirektoratets indstilling til ministeriet om manglende lovhjemmel for forskudsordningen i arbejdsløshedsloven.

Det er efter Niels Larsens opfattelse en – og formentlig for hele det senere forløb afgørende – fejl, at ministeriet ikke – i hvert fald ved denne lejlighed – tog spørgsmålet om

lovgrundlaget for den praktiserede ordning op til overvejelse, men på trods af indstillingerne uden videre godkendte ordningen.

Han bemærker i den forbindelse, at der kunne have været tilvejebragt en finansieringsordning, der faldt inden for gældende lov, såfremt ministeriet havde taget stilling til arbejdsdirektoratets forelæggelse om en giroordning.

11. Det fremgik af materialet, som var forelagt for ministeriet med arbejdsdirektoratets indstilling af 18. februar 1976 om gennemførelse af grupperapporten, at der også ud fra skyldige økonomiske hensyn til staten var væsentlige mangler ved den foreslåede ordning.

Rigsrevisionen havde i grupperapporten peget herpå med henvisning til, at man ikke kunne tiltræde forskudsordningen, fordi statslige midler blev bragt ud af statslig regie, 3-4 uge før end de skulle anvendes.

12. Endelig bemærker Niels Larsen, at arbejdsdirektoratet ved fremsendelse af rapporten burde have givet klarere udtryk for manglerne ved ordningen, selv om denne indeholdt en forbedring i forhold til det hidtil praktiserede.

13. Det konstateres i *afsnit 5*, at der ikke har kunnet findes nogen rimelig forklaring på, at der ikke er taget stilling til lovproblemet, som ministeriet i forbindelse med godkendelse af forskudsordningen ved skrivelse af 24. marts 1976 udbad sig en fornyet indstilling om fra direktoratet. Det er en fejl, at sagerne herom er forblevet uløste såvel i ministeriet som i direktoratet.

14. *Afsnittene 6 og 7* vedrører perioden april 1976 til juni 1979. Niels Larsen har ikke foretaget nogen egentlig undersøgelse af denne periode, men han fastslår, at det er en fejl, at rigsrevisionen, som bl.a. har til opgave at påse, at bevillingslovgivningen overholdes, ikke har fulgt spørgsmålet om lovgrundlaget op.

Det er ligeledes en fejl, at rigsrevisionen i denne periode ikke fulgte sagen op ud fra synspunktet om skyldige økonomiske hensyn til staten, da man jo var klar over, at forskudsordningen var mangelfuld.

15. Først og fremmest burde naturligvis arbejdsministeriet have taget disse spørgsmål op, fastslår Niels Larsen, der samtidig finder, at arbejdsdirektoratet har været berettiget til at administrere forskudsordningen i overens-